Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

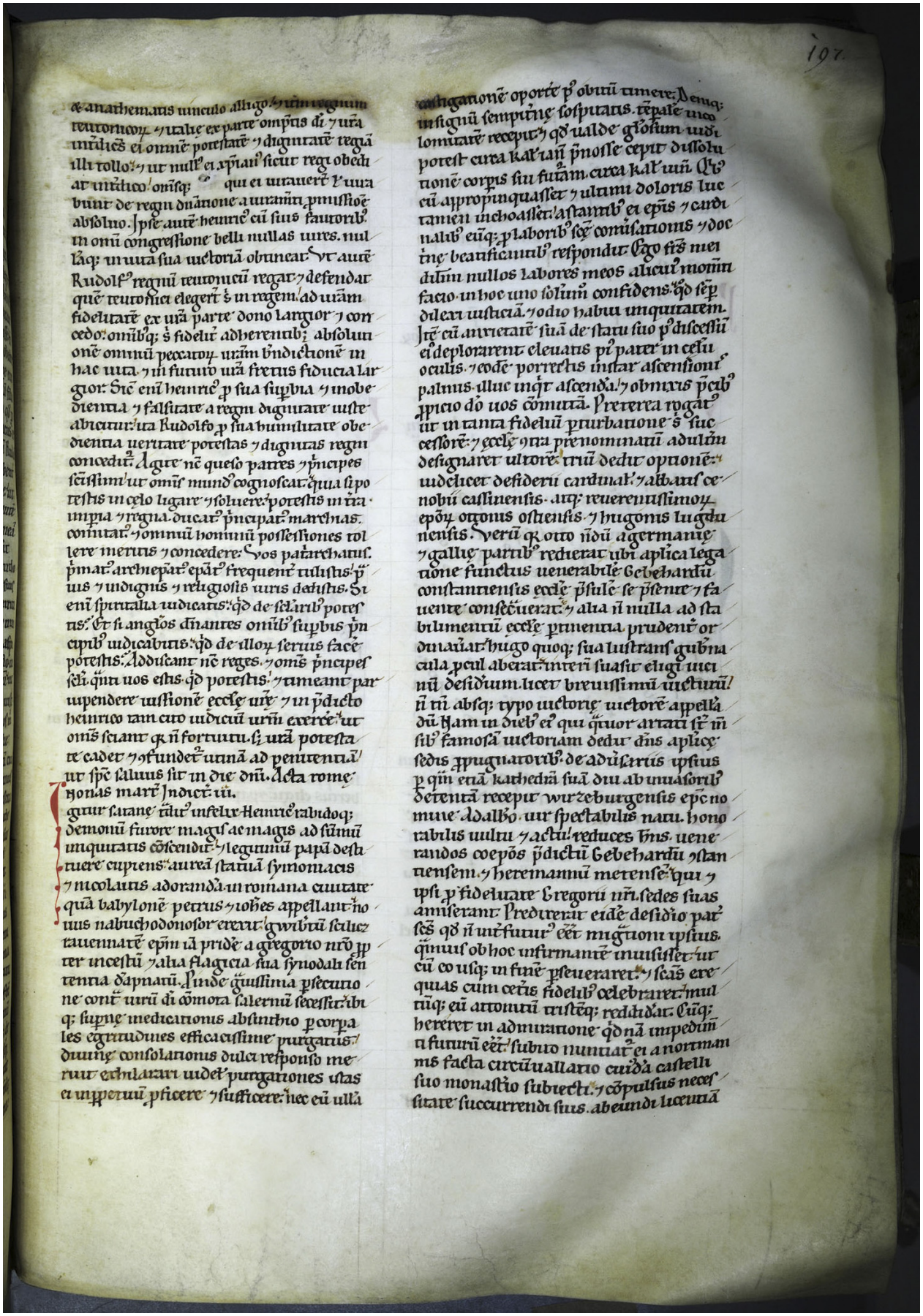

& anathematis uinculo allligo. ⁊ cum regnum teutonicorum ⁊ totaliter ex parte omnipotentis dei ⁊ uera uniuersitatis ei omnem potestatem ⁊ dignitatem regalem illi tollo. ⁊ ut nullus ei christianus sicut regi obedire uniuersitas omnisque qui ei uiuerent. Et uiuebunt de regni dominione a uiuentium prouisione absoluo. Ipse autem henricus cum suis fautoribus in omni congressione belli nullas uires. nullaque in uita sua victoriam obtineat. Vt autem Rudolfus regnum teutonicum regat ⁊ defendat quem teutonici elegerunt. si in regem. ad uiam fidelitatem ex uita parte dono largior ⁊ concedo. omnibusque. si fidelitate adherentibus absolutionem omnium peccatorum uiam benedictionem in hac uita. ⁊ in futuro uita eternis fiducia largior. Sicut enim henricus per sua superbia ⁊ inobedientia ⁊ falsitate a regni dignitate uiste abiectus. ita Rudolfo per sua humilitate obedientia ueritate potestas ⁊ dignitas regni concedatur. Agite ne queso patres ⁊ principes sectissimi. ut omnis mundus cognoscat. quia si potestis in celo ligare ⁊ soluere. potestis in terra impia ⁊ regna. ducatus principatus marchias. comitatus. ⁊ omnium hominum possessiones tollere meritis ⁊ concedere. Vos patriarchatus. primatus archiepiscopatus episcopatus frequenter iniustis. pauperibus ⁊ indignis ⁊ religiosis uiris dedistis. Si enim spiritalia iudicantis. quid de secularibus potestis. Et si angelos diuinantes omnibus superbis principibus iudicabitis. quid de illoq seruis facere potestis. Adducant ne reges. ⁊ omnes principes seculi. quia uos estis. quid potestis. ⁊ timeant parupendere iustitiam ecclesie uestre ⁊ in predicto henrico tam cito iudicium uerum exercere. ut omnes sciant. quia non fortuitu. si uita potestate cadet ⁊ profundet. uinna ad penitentiam. ut spes saluus sit in die domini. Acta romee. Nonas martii Indictione iii.

Quur satane talis infelix henricus rabidoque demonum furore magis ac magis ad summum inquietatus conscendit. ⁊ legitimum papam destruere cupiens. auream statuam symoniacis ⁊ nicolaitis adorandam in romana ciuitate quam babylonem petrus ⁊ iobes appellant. nouus nabuchodonosor erexit. gwibrum scilicet tauennatem epm iam pridem a gregorio nono propter incestum ⁊ alia flagicia sua synodali sententia damnatum. Vnde iustissima persecutione contra uirum dei comota salernum secessit. ibique superne medicinalis abstinentia per corporales egritudines efficacissime purgatus. diuineque consolationis dulci responsio meruit exhilarari uidet purgationes istas ei in perpetuum proficere ⁊ sufficere. nec cum ulla castigationem oportet propter obitum timere. Denique in signum sempiterne sospitatis. repatriare uiro lomitatem recepit. ⁊ quod ualde gloriosum uidetur. potest cura karissimi prosse cepit dissolutionem corporis sui futuram. circa karissimum. Et cum appropinquasset ⁊ ultimi doloris luctamen inchoasset. astantibus ei episcopis ⁊ cardinalibus eique. per laboribus sedis commisionis ⁊ doctrine beneficiorum respondit. Ego fides mei dilectum nullos labores meos alicui monstrare facio. in hoc uno solum confidens. quod semper dilexi iusticiam. ⁊ odio habui iniquitatem. Inter cum inuietate sua de statu suo prodiscessum eiusdem deplorarent eleuans pie pater in celum oculis. ⁊ eodem porrectis instar ascensionis palmis. illuc intuitu ascendit. ⁊ obmutuis precibus appicio dominos committa. Preterea rogat ut in tanta fidelium perturbatione. si successorem. ⁊ ecclesie ⁊ ita prenominatum adulum designaret. ultorem trium dedit optionem. uidelicet desiderii cardinalis. ⁊ albanus cenobium casinensis. atque reuerentissimo episcopo ottonis ostiensis. ⁊ hugonis lugdunensis. Verum quod otto nidum agermanie ⁊ galliee partibus redierat. ubi aplica legatione functus uenerabilem bebehardum constantiensem ecclesie presulem se presente ⁊ iuuente consecuerat. ⁊ alia in nulla ad stabilimentum ecclesie pertinentia prudenter ordinauit. hugo quoque sua lustrans gubinacula peccatis aberat. interim suasit eligi uicinum desiderium licet breuissimum uiuentum. in tui absque typo victorie victorem appellandum. Iam in diebus eis qui quinquo artati sunt in sibi famosam victoriam dedit dominus aplicae sedis expugnatoribus. de adiutorius ipsius per quem etiam kathedram suam diu ab inuasoribus detentam recepit. wirzeburgensis episcopo nomine adalbero. uir spectabilis natu. honorabilis uultu ⁊ actu. reduces hinc uenerandos coepos predictum bebehardum constantiensem. ⁊ heremannum metensem. qui ⁊ ipsi pro fidelitate gregorii nimis sedes suas amiserant. Predixerat eidem desiderio pater. si quod in futuro esset. magnum ipsius. quinuis ob hoc infirmantem inuisisset. ut cum eo usque in finem perseueraret. ⁊ sacras eucharistias cum certis fidelibus celebraret. multumque eum antemum tristeque reddidit. Cumque hereret in admiratione. quod nam impedimentum futurum esset. subito nuntiatur ei a normannis facta circumuallatio cuidam castelli suo monasterio subiecti. ⁊ compulsus necessitate succurrendi suis. abeundi licentiam